



Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-163/18

(δημοσίευση αποσπασμάτων)

Gabriel Amisi Kumba

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (ένατο πενταμελές τμήμα)
της 12ης Φεβρουαρίου 2020**

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Παράταση της εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαιώματα άμυνας – Υποχρέωση του Συμβουλίου να κοινοποιήσει τα νέα στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την ανανέωση της ισχύος των περιοριστικών μέτρων – Πλάνη περί το δίκαιο – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Αναλογικότητα – Τεκμήριο αθωότητας – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας»

1. *Πράξεις των οργάνων – Αιτιολογία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Περιεχόμενο – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων των προσώπων που υπονομεύουν το κράτος δικαίου ή συμβάλλουν στην τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – Ελάχιστες απαιτήσεις [Άρθρο 296 ΣΛΕΕ· απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, παράρτημα II]*

(βλ. σκέψεις 32, 34-36)

2. *Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων των προσώπων που υπονομεύουν το κράτος δικαίου ή συμβάλλουν στην τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – Υποχρέωση παραθέσεως στην αιτιολογία των επιμέρους και ειδικών λόγων που δικαιολογούν τα μέτρα αυτά – Απόφαση εντασσόμενη σε πλαίσιο που είναι γνωστό στον ενδιαφερόμενο και του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του μέτρου που ελήφθη εις βάρος του [Άρθρο 296 ΣΛΕΕ· απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, παράρτημα II]*

(βλ. σκέψεις 33, 41-45)

3. Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχές – Δικαιώματα άμυνας – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων των προσώπων που υπονομεύουν το κράτος δικαίου ή συμβάλλουν στην τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – Υποχρέωση γνωστοποίησης των επιμέρους και ειδικών λόγων που δικαιολογούν τις ληφθείσες αποφάσεις – Υποχρέωση παροχής στον ενδιαφερόμενο της δυνατότητας να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή του επί των λόγων που ελήφθησαν υπόψη εις βάρος του – Περιεχόμενο
[Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 41 § 2, στοιχείο α'· απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, παράρτημα ΙΙ]

(βλ. σκέψεις 49, 50, 52)

4. Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Δικαιώματα άμυνας – Μεταγενέστερη απόφαση που διατηρεί το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων τα οποία υπόκεινται στα μέτρα αυτά – Έλλειψη νέας αιτιολογίας – Υποχρέωση του Συμβουλίου να κοινοποιήσει στον ενδιαφερόμενο τα νέα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη κατά την περιοδική επανεξέταση των περιοριστικών μέτρων – Κοινοποίηση των νέων στοιχείων στον ενδιαφερόμενο προκειμένου να υποβάλει παρατηρήσεις – Δεν υφίσταται – Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας
[Απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, άρθρο 9 § 2 και παράρτημα ΙΙ]

(βλ. σκέψεις 54-61, 64, 67)

5. Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχές – Δικαιώματα άμυνας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Υποχρέωση των θεσμικών οργάνων να κοινοποιήσουν στον ενδιαφερόμενο τα νέα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη κατά την περιοδική επανεξέταση των περιοριστικών μέτρων – Περιεχόμενο – Εξάρτηση του παράνομου χαρακτήρα της πράξεως από την απόδειξη τυχόν διαδικαστικών συνεπειών απορρευουσών από την παράβαση της εν λόγω υποχρέωσης – Δεν υφίστανται συνέπειες εν προκειμένω
[Απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, παράρτημα ΙΙ]

(βλ. σκέψεις 68-71, 73, 76)

6. Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Πεδίο εφαρμογής – Πρόσωπα εμπλεκόμενα στον σχεδιασμό, την καθοδήγηση ή την τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή κατάχρηση εξουσίας στον τομέα αυτόν – Έννοια – Πρόσωπα που τέλεσαν τις εν λόγω πράξεις στο παρελθόν παρά την έλλειψη στοιχείων που να αποδεικνύουν ότι εμπλέκονται ή συμμετέχουν και τώρα σε τέτοιες πράξεις – Εμπίπτουν – Ερμηνεία που επιρρωννύεται από τη δυνατότητα παρατάσεως των περιοριστικών μέτρων – Πρακτική αποτελεσματικότητα
[Απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις (ΚΕΠΠΑ) 2016/2231 και (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, άρθρα 3 § 2, στοιχείο β', και 9 § 2]

(βλ. σκέψεις 81-84, 86)

7. *Ευρωπαϊκή Ένωση – Δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Έκταση του ελέγχου – Εγγραφή του προσφεύγοντος στον προσαρτημένο στην προσβαλλόμενη απόφαση κατάλογο λόγω του αξιώματός του – Έγγραφα προσβάσιμα στο κοινό που αποδεικνύουν την τέλεση σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – Αποδεικτική αξία – Αρχή της ελεύθερης εκτιμής των αποδείξεων*
[Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 47· απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, παράρτημα II]

(βλ. σκέψεις 93-95, 98, 99)

8. *Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων των προσώπων που υπονομεύουν το κράτος δικαίου ή συμβάλλουν στην τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – Κριτήρια – Αξίωμα που συνεπάγεται ευθύνη όσον αφορά την καταστολή εις βάρος του άμαχου πληθυσμού ή τον σεβασμό του κράτους δικαίου – Πλάνη εκτιμής – Δεν συντρέχει*
[Απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις (ΚΕΠΠΑ) 2016/2231 και (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, παράρτημα II]

(βλ. σκέψεις 112-115)

9. *Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων των προσώπων που υπονομεύουν το κράτος δικαίου ή συμβάλλουν στην τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – Περιορισμοί στο δικαίωμα ιδιοκτησίας – Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας – Δεν υφίσταται*
[Άρθρα 3 § 5, 21 § 2, στοιχεία β' και γ', και 29 ΣΕΕ· άρθρο 215 § 2 ΣΛΕΕ· Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρα 17 § 1 και 52 § 1· απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις (ΚΕΠΠΑ) 2016/2231 και (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, άρθρο 5 § 1]

(βλ. σκέψεις 120-133)

10. *Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχές – Θεμελιώδη δικαιώματα – Τεκμήριο αθωότητας – Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, η οποία λαμβάνεται κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Συμβατότητα με την εν λόγω αρχή – Προϋποθέσεις*
[Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 48 § 1· απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282, άρθρο 5 § 1 και 9]

(βλ. σκέψεις 136-141)

11. Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Περιεχόμενο – Πράξεις κατά των οποίων μπορεί να προβληθεί η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Πράξη γενικού χαρακτήρα επί της οποίας στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση – Είναι αναγκαίο να υπάρχει νομικός δεσμός μεταξύ της προσβαλλομένης πράξεως και της επίμαχης πράξεως γενικού χαρακτήρα – Δεν υφίσταται – Απαράδεκτο

[Άρθρο 277 ΣΛΕΕ· απόφαση 2010/788/ΚΕΠΠΑ, άρθρο 3 § 2, στοιχείο β· κανονισμός 1183/2005 του Συμβουλίου, άρθρο 2β § 1, στοιχείο β']

(βλ. σκέψεις 145, 146)

12. Ευρωπαϊκή Ένωση – Δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων – Περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό – Έκταση του ελέγχου – Περιορισμένος έλεγχος για τους γενικούς κανόνες – Κριτήρια λήψεως περιοριστικών μέτρων – Συμμετοχή στον σχεδιασμό, την καθοδήγηση ή την τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – Περιεχόμενο – Τήρηση της αρχής της ασφάλειας δικαίου που επιτάσσει σαφήνεια, ακρίβεια και προβλεψιμότητα των αποτελεσμάτων των νομικών κανόνων

[Άρθρα 3 § 5 και 21 § 2, στοιχεία β' και γ', ΣΕΕ· άρθρο 275, εδ. 2, ΣΛΕΕ· αποφάσεις του Συμβουλίου 2010/788/ΚΕΠΠΑ, άρθρο 3 § 2, στοιχείο β', και (ΚΕΠΠΑ) 2016/2231, αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4· κανονισμός 1183/2005 του Συμβουλίου]

(βλ. σκέψεις 147-157)

Σύνοψη

Με τις αποφάσεις *Amisi Kumba* κατά Συμβουλίου (T-163/18) και *Kande Murompa* κατά Συμβουλίου (T-170/18), οι οποίες εκδόθηκαν στις 12 Φεβρουαρίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές ακυρώσεως που άσκησαν οι αντίστοιχοι προσφεύγοντες, ήτοι ο στρατιωτικός διοικητής της πρώτης ζώνης άμυνας των ενόπλων δυνάμεων της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (FARDC) και ο κυβερνήτης της *Kasaï Central*, κατά των πράξεων του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹ με τις οποίες, ουσιαστικά, τα ονόματά τους διατηρήθηκαν στον περιλαμβανόμενο στο παράρτημα II της απόφασης 2010/788 κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα που έχουν ληφθεί κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό με σκοπό την επίτευξη βιώσιμης ειρήνης στη χώρα αυτή (στο εξής: επίδικος κατάλογος).

Οι αποφάσεις αυτές εντάσσονται στο πλαίσιο της επιδεινώσεως της πολιτικής καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, λόγω της μη διοργανώσεως των προεδρικών εκλογών στο τέλος του έτους 2016 και της συνακόλουθης χειροτερεύσεως της καταστάσεως ασφάλειας. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της απόφασης 2010/788, το Συμβούλιο έλαβε περιοριστικά μέτρα εις βάρος των προσώπων που εμπλέκονταν σε πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Καθόσον οι FARDC συμμετείχαν στη δυσανάλογη χρήση βίας και τη βίαιη καταστολή των διαδηλώσεων που έλαβαν χώρα τον Σεπτέμβριο του 2016 στην Κινσάσα, το όνομα του στρατιωτικού διοικητή της πρώτης ζώνης

¹ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/2282 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2017, L 328, σ. 19), καθώς και, για τον *Alex Kande Murompa*, εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2018/569 του Συμβουλίου, της 12ης Απριλίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2018, L 95, σ. 21), και εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/566 για την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2018, L 95, σ. 9).

άμυνας των FARDC ενεγράφη στον επίδικο κατάλογο με την αιτιολογία ότι εμπλεκόταν, λόγω του αξιώματός του, στον σχεδιασμό, την καθοδήγηση ή την τέλεση πράξεων που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το δε όνομα του κυβερνήτη της Kasai Central ενεγράφη στον επίδικο κατάλογο με την αιτιολογία ότι, λόγω του αξιώματός του, ήταν «υπεύθυνος για τη συνεχιζόμενη δυσανάλογη χρήση βίας, τη βίαιη καταστολή και τις εξωδικαστικές [εκτελέσεις]» που διέπραξαν οι δυνάμεις ασφαλείας στην περιοχή αυτή από το 2016, συμπεριλαμβανομένων των εικαζόμενων παράνομων εκτελέσεων τον Φεβρουάριο του 2017. Με την απόφαση 2017/2282, το Συμβούλιο παρέτεινε, στις 11 Δεκεμβρίου 2017, την εγγραφή των ονομάτων των προσφευγόντων στον επίδικο κατάλογο διατηρώντας τους ίδιους λόγους εις βάρος τους. Η αιτιολογία που προκρίθηκε εις βάρος του κυβερνήτη της Kasai Central τροποποιήθηκε στη συνέχεια στις 12 Απριλίου 2018.

Προς στήριξη των προσφυγών τους, οι προσφεύγοντες προέβαλαν πλείονες λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, μεταξύ άλλων, από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και από πλάνη περί το δίκαιο.

Όσον αφορά την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η αιτιολογία της αποφάσεως 2017/2282, καθώς και της εκτελεστικής αποφάσεως 2018/569, εξέθετε τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους τα κριτήρια εγγραφής είχαν εφαρμογή στους προσφεύγοντες, στο μέτρο που η αιτιολογία αυτή παρέπεμπε στα καθήκοντά τους και στην εμπλοκή τους, λόγω των καθηκόντων αυτών, σε πράξεις χαρακτηριζόμενες ως σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούσαν να αγνοούν ότι, λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων τους, είχαν την εξουσία να επηρεάζουν άμεσα τους στρατιωτικούς των FARDC και τις δυνάμεις ασφαλείας στην επαρχία της Kasai Central, που κρίθηκαν, με την επίμαχη αιτιολογία, ότι έφεραν ευθύνη για τις προαναφερθείσες σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αιτιολογία των προσβαλλομένων πράξεων παρείχε επομένως τη δυνατότητα στους μεν προσφεύγοντες να αμφισβητήσουν το κύρος της διατηρήσεως των ονομάτων τους στον επίδικο κατάλογο, στο δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο του επί της νομιμότητας. Συνεπώς, απέρριψε τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβλήθηκε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Όσον αφορά εν συνεχεία τα δικαιώματα άμυνας, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι η παράταση των περιοριστικών μέτρων που ελήφθησαν εις βάρος των προσφευγόντων με την απόφαση 2017/2282 στηρίχτηκε στους ίδιους λόγους με εκείνους που αποτέλεσαν δικαιολογητική βάση για τη λήψη των αρχικών μέτρων, τούτο δεν απαλλάσσει το Συμβούλιο από την υποχρέωση σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγόντων και, ειδικότερα, από την υποχρέωση να τους παράσχει τη δυνατότητα να διατυπώσουν λυσιτελώς την άποψή τους επί των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι τα περιοριστικά μέτρα έχουν προληπτικό και, εξ ορισμού, προσωρινό χαρακτήρα, η δε ισχύς τους εξαρτάται πάντοτε από τη συνέχιση συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη τους, καθώς και από την ανάγκη διατηρήσεώς τους προς επίτευξη του επιδιωκόμενου με τα μέτρα αυτά σκοπού, πράγμα το οποίο απόκειται στο Συμβούλιο να εκτιμήσει, κατά την περιοδική επανεξέταση των εν λόγω μέτρων, προβαίνοντας σε επικαιροποιημένη εκτίμηση της καταστάσεως και σε απολογισμό των επιπτώσεων των μέτρων αυτών. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε επομένως ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας συνεπάγεται ότι το Συμβούλιο κοινοποιεί στον προσφεύγοντα, πριν από την έκδοση αποφάσεως περί παρατάσεως της ισχύος των εις βάρος του περιοριστικών μέτρων, τα στοιχεία βάσει των οποίων προέβη, κατά την περιοδική επανεξέταση των επίμαχων μέτρων, σε επικαιροποίηση των πληροφοριών που δικαιολόγησαν την αρχική λήψη των μέτρων αυτών. Εν

προκειμένω, υπό το πρίσμα του αρχικώς επιδιωκόμενου με τα περιοριστικά μέτρα κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό σκοπού, που συνίστατο στη διασφάλιση ευνοϊκού κλίματος για τη διεξαγωγή εκλογών και στον τερματισμό κάθε παραβίασεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το Συμβούλιο ήταν υποχρεωμένο, κατά την περιοδική επανεξέταση των επιβληθέντων εις βάρος των προσφευγόντων περιοριστικών μέτρων, να τους κοινοποιήσει τα νέα στοιχεία τα οποία διέθετε και βάσει των οποίων είχε επικαιροποιήσει τις πληροφορίες που αφορούσαν όχι μόνον την προσωπική τους κατάσταση, αλλά επίσης την πολιτική κατάσταση και την κατάσταση στον τομέα της ασφάλειας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε συναφώς ότι, παραλείποντας να καλέσει τους προσφεύγοντες να υποβάλουν παρατηρήσεις επί των εν λόγω στοιχείων πριν από την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων, το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγόντων.

Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης να διακρίβώσει, όταν υφίσταται πλημμέλεια η οποία θίγει τα δικαιώματα άμυνας, αν, σε συνάρτηση με τις πραγματικές και νομικές περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, η επίμαχη διαδικασία θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα, στο μέτρο που οι προσφεύγοντες θα μπορούσαν να οργανώσουν καλύτερα την άμυνά τους αν δεν υφίστατο η εν λόγω πλημμέλεια. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επομένως ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορούσε να συναχθεί ότι, αν είχαν κοινοποιηθεί στους προσφεύγοντες τα εν λόγω νέα στοιχεία, ενδεχομένως να μην είχαν διατηρηθεί τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα εις βάρος τους. Βάσει των ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον λόγο ακυρώσεως που αφορούσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Τέλος, οι προσφεύγοντες υποστήριζαν ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις στηριζόμενο σε πραγματικά περιστατικά τα οποία είχαν παύσει να υφίστανται κατά τον χρόνο της εκδόσεως αυτής, κατά παράβαση του κριτηρίου εγγραφής, που χρησιμοποιεί ενεστώτα χρόνο και αφορά πρόσωπα «τα οποία εμπλέκονται [...] [σε] πράξε[ις] που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η χρήση του ενεστώτα χρόνου κατά τον καθορισμό των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα δεν συνεπάγεται ότι τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βασίστηκε η εγγραφή του ονόματος προσώπου ή οντότητας στον κατάλογο αυτόν πρέπει να εξακολουθούν να υφίστανται κατά τον χρόνο λήψεως της αποφάσεως περί εγγραφής ή διατηρήσεως της εγγραφής αυτής, δεδομένου ότι ο ενεστώτας χρόνος παραπέμπει στη γενική έννοια που χαρακτηρίζει τους νομικούς ορισμούς και όχι σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι, στο μέτρο που το Συμβούλιο αποφάσισε να κάνει αναφορά, με τους λόγους εγγραφής των ονομάτων των προσφευγόντων, σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και συγκεκριμένες καταστάσεις στις οποίες εμπλέκονταν οι δυνάμεις ασφαλείας οι οποίες επιχειρούσαν υπό την ευθύνη των προσφευγόντων, επρόκειτο κατ' ανάγκην για ενέργειες αναγόμενες στο παρελθόν. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, τέλος, ότι η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το άρθρο 9, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2010/788, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2017/2282, κατά το οποίο τα περιοριστικά μέτρα «ανανεώνονται, ή τροποποιούνται κατά περίπτωση, εφόσον το Συμβούλιο κρίνει ότι δεν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι τους», διαφορετικά η διάταξη αυτή χάνει την πρακτική αποτελεσματικότητά της. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε συνεπώς τον λόγο ακυρώσεως που αφορούσε πλάνη περί το δίκαιο και απέρριψε τις προσφυγές στο σύνολό τους.